

MensenWerk

In de rubriek MENSENWERK willen we telkens een thema belichten dat op één of andere manier invloed heeft op de werking van het jeugdverblijf. Dit keer richten we ons naar een segment van onze doelgroep: groepen die willen verblijven in een jeugdverblijf met tentengrond. Waarom kiezen groepen voor de combinatie van een gebouw en kampeerground? Waarmee hou je als uitbater best rekening om zo goed mogelijk op deze vraag in te spelen? Wat zijn de mogelijkheden en (wettelijke) beperkingen van tentengrond?

SLAPEN IN DE TENT

EEN JEUGDVERBLIJF MET TENTENGROND COMBINEREN?!

Elk jaar moeten jeugdgroepen een geschikte locatie zoeken voor hun kamp. Een soms moeilijke opdracht, want jeugdverblijven zijn in deze periode snel bezet. Vooral jeugdverblijven met tentengrond zijn in de zomermaanden geëerd. Niet alleen omdat ze meestal gelegen zijn in een groene omgeving of beschikken over het juiste uitrustingsniveau, maar ook (en misschien wel vooral) omdat ze gemakkelijk kunnen inspelen op een hogere capaciteit.

WAAROM KAMPEERGROND?

Veel jeugdgroepen overschrijden de kaap van 100 leden. Op basis van de ledencijfers van de drie grote Vlaamse jeugdbewegingen (Chiro, Scouts en KSJ-KSA-VKSJ) tellen we zo'n 700 groepen met een ledenaantal van minstens 100. Toch zijn de jeugdverblijven met een binnencapaciteit vanaf 100 personen en zelfkookmogelijkheid eerder beperkt. Een jeugdgroep die zelf wil koken en een jeugdverblijf zoekt vanaf 100 personen, vindt een 90-tal erkende jeugdverblijven in Vlaanderen. Wordt het aantal verhoogd tot 150 personen, dan kunnen slechts 18 erkende jeugdverblijven de groep ontvangen. Hoewel heel wat groepen buiten Vlaanderen verblijven, niet elke groep met alle leden op kamp gaat en sommige

groepen gebouwen overbodig vinden, blijft het voor grote groepen moeilijk een geschikte kampplaats te vinden, zeker in de periode begin juli tot half augustus. Bijkomende tentengrond aan jeugdverblijven kan in dat geval soelaas brengen. Tenten bieden dan extra overnachtingplaats of dienen als extra daglokaal, refter of keuken.

Anderzijds valt ook op dat groepen niet altijd de volledige binnencapaciteit van het jeugdverblijf benutten als er kampeerground wordt aangeboden.

De oudste leeftijdsgroepen overnachten dan sowieso in tenten. Dit toont aan dat er niet alleen uit noodzaak tenten worden bijgeplaatst, maar ook uit traditie of praktische overwegingen. Ook voor deze groepen is het belangrijk dat bepaalde jeugdverblijven tentengrond aanbieden.

DE JUISTE PRIJS

Niet enkel voor de zoekende groepen is een jeugdverblijf met tentengrond een troef, ook als uitbater heb je er voor-

deel bij. Je bereikt er meer potentiële groepen mee en bovendien levert het bijkomende opbrengsten op. Zo kan je als uitbater een forfaitair bedrag rekenen voor de afgebakende tentengrond ongeacht het aantal overnachtingen of een bijdrage rekenen per persoon. Dat de prijs per overnachting dan lager ligt dan de huur van het gebouw, is vanzelfsprekend. Vaak wordt de helft van de gewone overnachtingprijs gerekend. De bepaling van de huurprijs zal afhangen van enkele factoren zoals de ligging, de staat van het terrein en de aanwezigheid van extra infrastructuur. Een supplement aanrekenen voor de overnachting in tenten is wel altijd aangewezen.

Wel moet steeds duidelijk zijn hoeveel betaald moet worden voor de tentengrond. Bijvoorbeeld: er komt een groep van 100 personen waarvan er 60 binnen slapen en 40 buiten. Het jeugdverblijf kan een capaciteit van 90 personen aan. Wanneer je met de formule 'overnachting per persoon' rekt, kan je ofwel 10 personen ofwel 40 personen aan halve prijs rekenen. In dit geval is een duidelijke communicatie met de verblijvende groep noodzakelijk om discussie achteraf te vermijden. Om misbruik van verblijvende groepen te vermijden, geniet in dit voorbeeld het rekenen van een

halve prijs voor de 10 personen de voorkeur.

In de statistieken voor Afdeling Jeugd mag je de overnachtingen in tenten niet meetellen. Jeugdverblijven van het type C die werkingssubsidies (berekend op het aantal jeugdwerkovernachtingen) aanvragen bij Afdeling Jeugd, kunnen dus geen extra subsidies krijgen voor overnachtingen in tenten. Voor de statistieken van Toerisme Vlaanderen en het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek) kunnen de overnachtingen in tenten wel worden opgenomen. Dit klinkt ingewikkeld en dat is het ook. Wie echter vanaf 2008 gebruik maakt van de statistiekenmodule op jeugdverblijven.be (zie artikel elders in dit HuisWerksnummer), kan deze denkoefening voortaan overlaten aan de computer en hoeft enkel het totaal aantal gasten in te vullen.

IS TENTEN PLAATSEN WETTELIJK?

Op Vlaams niveau bestaat een 'decreet houdende het statuut van de openlucht recreatieve verblijven', ook wel het campingdecreet genoemd. Het decreet is echter niet van toepassing op kampeerweides zolang de verhuurperiode de 75 dagen niet overschrijdt en er verhuurd wordt aan georganiseerde groepen onder begeleiding. M.a.w., als

VOORBEELDEN UIT DE PRAKTIJK

DE SCHEVE VILLA BERLARE

De Scheve Villa is in eerste instantie een Chirolokaal maar wordt ook gebruikt als jeugdverblijf voor 75 personen. Dat er aan het jeugdverblijf nog tentengrond wordt gekoppeld, vindt Philip Devriese logisch, want ook zij zoeken met hun Chiro naar een kamplaats met zowel slaapgelegenheden binnen als buiten.

Omdat een tentenkamp opzetten en afbreken veel tijd vraagt, wordt de kampeerweide enkel verhuurd tijdens de zomermaanden. De reden hiervoor is simpel: het lokaal en terrein moet elke zondag tegen het middaguur ter beschikking zijn van de plaatselijke Chirowerking. Het gebouw daarentegen wordt wel het ganse jaar verhuurd want dit vraagt minder opkuis.

Het aantal personen dat mag overnachten in tenten, kan de groep zelf bepalen. Extra infrastructuur zoals borden, glazen of bestek is niet aanwezig. Het is aan de verblijvende groep om daarin te voorzien.

Qua sanitair beschikken ze over vijf gewone toiletten, vier urinoirs en zes douches. Willen ze extra toiletten, dan zijn enkel chemische toiletten toegestaan. Het zelf sjoorren van toiletten boven een put is verboden.

Omdat de kampeerweide in natuurgebied ligt, wordt aan de bezoekende groep duidelijk gemaakt dat het beschadigen van bomen ten strengste verboden is en hieraan een boete vast hangt. Kampvuur kan enkel op de voorziene plaats. Putten en grachten mogen niet gegraven worden.

CHIRO SINT-BAVO/ SINT-LUTGARDIS OKSELAAR

Tot op heden heeft de Chiro van Okselaar altijd een kampplaats met kampeergrond gevonden, maar voor volgend jaar hebben ze er nog geen. En dit kan een probleem worden volgens Joris Geybels, zeker omdat ze ook een vaste kampdatum hebben. De kans dat ze volgend jaar van bepaalde tradities moeten afstappen, wordt dus erg groot.

Over de Scheve Villa is leider Joris alvast enthousiast. Het voldoet aan de verwachtingen van een kamphuis. Alleen het aantal douches is aan de lage kant, maar dat is een algemene opmerking. Veel jeugdverblijven beschikken over onvoldoende douches. Vandaar dat ze die zelf meebrengen samen met de tenten, sjorbalken, extra kookmateriaal en fietsen. Een andere algemene opmerking is dat uitbaters en omwonenden wat 'kamplawaai' moeten kunnen verdragen. Hier is dit geen probleem: de uitbater woont niet vlakbij en het jeugdverblijf ligt afgelegen waardoor je de leden die in de tenten slapen, 's morgens kan wekken met harde muziek.

Door de aanhoudende regen komen bepaalde delen van de kampeerweide onder water te staan. In één tent hebben ze zelfs de bagage op de veldbedden moeten plaatsen. Dat ze rondom hun tenten geen grachten mogen graven, komt nu zeer ongelegen. Een bijkomend nadeel van het matige weer is dat buiten eten met de volledige groep minder gezellig is. Onder het afdak heb je wel geen regen, maar warm is het evenmin. Binnen zitten is ook geen optie. De refter is niet voorzien op extra kampeersers, waardoor de groep gesplitst moet worden.

uitbater bestaat er in dit geval geen speciale regelgeving rond bijvoorbeeld veiligheid of hygiëne. Verhuur je toch meer dan 75 dagen, dan is het decreet wel van toepassing waardoor je aan bepaalde exploitatievoorwaarden moet voldoen. Deze voorwaarden, zoals het afbakenen van diverse kampeerterreintjes en het voorzien in vaste verlichting, zijn voor jeugdgroepen vaak overbodig en verminderen het avontuurlijke karakter van een kamp. Bovenstaande regelgeving zal binnenkort echter wijzigen omdat er gewerkt wordt aan een koepeldecreet voor de hele Vlaamse logiesector (met een uitzondering voor de centra "toerisme voor allen": zij behouden hun decreet). In de voorlopige teksten van het koepeldecreet is de 75-dagenuitzondering ook opgenomen.

Naast regelgeving op Vlaams niveau zijn er soms ook gemeentelijke reglementen geldig, vooral daar waar veel groepen op kamp komen. Dit kan je terugvinden in het gemeentelijk politiereglement. In zo'n politiereglement kunnen specifieke voorwaarden worden opgenomen die betrekking hebben op kampeerterreinen. Zo kunnen er bijkomende eisen worden gesteld aan bijvoorbeeld brandveiligheid en hygiëne. Daarom is contact opnemen met de gemeente zeker zinvol.

WAT IS DE IDEALE KAMPEERGELEGENHEID?

Een kampeergelegenheid aan een jeugdverblijf hoeft geen driesterrencamping te zijn, integendeel. Toch is gezond verstand op z'n plaats. Niet elk terrein is namelijk geschikt om te kamperen.

Een eerste belangrijke voorwaarde is het beschikken over voldoende buitenruimte. Wanneer je als uitbater elk stukje grond rondom je jeugdverblijf benut als tentengrond, zijn de groepen verplicht de speelruimtes buiten het domein te gaan opzoeken. Dit kan in de omgeving voor overlast zorgen, maar ook door de verblijvende groep als negatief ervaren worden, zeker wanneer de afstand tot

het speelterrein te groot wordt. Kortom, een goed evenwicht tussen speel- en kampeerruimte is nodig.

Geluidshinder is een tweede factor waarmee best rekening wordt gehouden. Voor de verblijvende groep zal bijvoorbeeld een autostrade of een spoorweg de nachtrust verstoren. Anderzijds is kamperen een buitengebeuren dat onlosmakelijk verbonden is met extra lawaai voor de burens. Lawaai dat voor de groep als éénmalig wordt ervaren maar voor de mensen in de omgeving een terugkerend fenomeen is. Om een eventuele klacht van nachtgerucht of nachtrumoer (op basis van het strafwetboek artikel 561) te vermijden, kan het daarom aangewezen zijn bepaalde open ruimtes niet te verhuren als tentengrond of de capaciteit te beperken.

De ligging en de ondergrond van de tentengrond is ook van uitzonderlijk groot belang, zeker bij langdurige regen. Water dat veel en in een korte periode valt, dringt niet altijd onmiddellijk in de grond door, maar zoekt het laagste punt op. Hierdoor komen bepaalde kampeerweides in de problemen. Het soort ondergrond speelt daarbij een belangrijke rol. Zandgrond neemt water

gemakkelijk op, terwijl dit met kleigrond absoluut niet het geval is. Merk je als uitbater dat je (potentiële) tentengrond

gemakkelijk onder water komt, dan is verhuren een groot risico. In een periode van overvloedige regen kan dit een kamp vroegtijdig beëindigen, tot grote ergernis van de verblijvende groep.

Heuvelachtig gebied maakt het verhuren van bepaalde weides op een te steile helling ook onmogelijk omdat het slapen wordt bemoeilijkt. Hetzelfde geldt voor stoppelvelden of weilanden die buiten de zomermaanden worden bewerkt door landbouwvoertuigen en daardoor spoorvorming veroorzaken. In deze gevallen is de ondergrond meestal ongeschikt voor het slapen op veldbedden of op matjes.

Minder problematisch maar ook vervelend, is het ontbreken van schaduw en de aanwezigheid van lang gras of koeienvlaaien. Een tekort aan schaduw kan in de hete zomermaanden de temperatuur in de tenten hoog doen oplopen. Aanplanten van bomen of struiken kan dus zinvol zijn, maar het is anderzijds ook niet de bedoeling om aparte kampeerpercelen te creëren zoals op een camping.

Hoog gras zorgt voor natte voeten bij ochtenddauw of na een regenbui en verhoogt daarenboven de kans op tekenbeten. Door het gras te maaien en koeien een periode voor de verhuur op

het kampeerterrein niet te laten grazen (en dus geen uitwerpselen achter te laten), verhoog je gemakkelijk het comfort van de verblijvende groep.

TENTENGROND, JA MAAR...

Verhuur je tentengrond in combinatie met het jeugdverblijf, dan zullen zich extra kampeerregels opdringen. Want de afspraken die je hanteert voor het jeugdverblijf zullen niet altijd toereikend zijn voor het kamperen.

Putjes maken met een grondboor om sjobalken vast te zetten, graven van grachten rondom een tent om het regenwater weg te leiden of het voorzien van een diepe put voor het buitentoilet zijn veelvoorkomende praktijken bij tentenkampen. Op zich geen probleem, zolang alles nadien terug wordt gedicht. Gebeurt dit niet, dan kan dit erosie van de grond veroorzaken of de oorzaak van een verzwikte voet zijn.

Koken op een tafelvuur is nog zo'n typische activiteit verbonden aan het kamperen. Belangrijk om weten is dat zo'n manier van koken onder dezelfde wetgeving valt als het maken van kampvuur. De wetgeving is versnipperd en kan je vinden in de Vlaamse milieureglementering, het Belgisch veldwetboek en het Belgisch strafwet-

CHIROHEMEN HOVENBEMPDEN OPOETEREN

De binnencapaciteit van 150 personen en de formule 'jeugdverblijf in combinatie met tentengrond', maakt de Chirohemen Hovenbempden tot één van de populaire kampplaatsen in Vlaanderen voor grote groepen. Dat bewijst de bezettingskalender. De combinatie met tentengrond is mogelijk omdat op het domein zelf in geen speelruimte moet worden voorzien. Via een wandelpad door een natuurreservaat komen groepen in een groot speelbos. Bovendien ligt op 5 minuten wandelen nog eens een speelplein.

De hoofdactiviteit ligt volgens Rudi en Jacky Daniels, twee van de zes vrijwillige leden van de vzw, nog steeds bij de uitbating van het lokaal. Toch is er ook een service voor wie wil kamperen. De vzw beschikt over 10 seniortenten die op aanvraag worden opgezet tegen een betaalbare prijs. Groepen moeten op deze manier niet voorzien in bijkomend transport en verliezen bij aankomst geen tijd. Een barbecue en vuurkorf staan ook ter beschikking.

Omdat er voldoende sanitair aanwezig is in het jeugdverblijf, werd er niet voorzien in een apart sanitair blok. De enige uitzondering zijn de waterkraantjes aan de gevel van het verblijf. Daar kunnen ze zich gemakkelijk wassen. Met een handige bak worden de kraantjes en leidingen in de winter beschermd (zie foto op bladzijde 8).

Een apart kampeerreglement hebben ze niet opgesteld. Wel wordt verwezen naar het gemeentelijk kampeerreglement dat door de stad Maaseik naar de verblijvende groepen wordt opgestuurd. Andere afspraken worden mondeling gemaakt: voor buiten zijn er speciale tafels, stoelen en gasbekkens voorzien. Wat binnen staat moet dus binnen blijven. Gegraven putten moeten nadien terug dicht.

ISARA NIEUWPOORT

Bert Caron, uitbater van het jeugdverblijf Isara, laat kamperen aan het jeugdverblijf toe. Het gebouw en de ligging is er ook

voor geschikt. Wie overnacht op één van de omliggende weides kan gebruik maken van het sanitair zonder in het jeugdverblijf te komen. Toiletten en douches komen onmiddellijk buiten uit.

Expliciete afspraken rond het gebruik van de kampeerweides zijn er niet. Sinds dit jaar wordt wel gevraagd om geen tenten op het grasplein voor het jeugdverblijf te plaatsen. Een vraag die zonder problemen wordt opgevolgd. Ruimte is er toch voldoende. Rond het graven van putten en/of grachten zijn er evenmin afspraken. Hier van verwacht Bert dat ze de putten terug vullen bij vertrek.

Qua materiaal vindt Bert dat groepen die kamperen zelf over het nodige buitenmateriaal moeten beschikken. Het aanwezige materiaal is enkel berekend op de binnencapaciteit van het jeugdverblijf.

AKABE HERCKENRODE

De Akabe scouts van Herckenrode verblijven met de volledige groep in Isara. In totaal 90 personen waarvan 60 personen binnen en 30 personen buiten slapen. Dat de volledige binnencapaciteit benut wordt, is puur toeval, weet Lore Thijs, hoofdleidster van de groep. Het slapen in tenten is voor de groep van 13- tot 15-jarigen een traditie en zal dus altijd plaatsvinden, zelfs al is de binnencapaciteit van het jeugdverblijf 90 personen.

Naar accommodatie en toegankelijkheid voldoet Isara aan hun wensen. De toiletten en douches zijn voor personen met een handicap ruim genoeg en in voldoende mate aanwezig. Dat er voor personen met een handicap geen speciale lift aanwezig is, vindt Lore maar normaal. Als leiding willen ze de jongeren trouwens beschouwen als gewone scouts en gidsen, vandaar dat ze ook met tenten op kamp gaan. Waar nodig kunnen de leiders of andere leden een handje helpen.

Tot slot vindt Lore extra kampeermateriaal, aangeboden door de uitbater, overbodig. Ze beschikken zelf over het nodige materiaal. Materiaal dat ze tijdens het werkjaar trouwens ook gebruiken voor andere activiteiten.

boek. De Vlaamse milieureglementering behandelt het verbranden van afvalstoffen, inclusief de plantaardige afvalstoffen. Het Belgische veldwetboek verbiedt elke vorm van vuur in een straal van 100m rond huizen, bossen, heide, boomgaarden, hagen, stro, mijten en voor jeugdverblijven gelegen in een woonzone is vuur sowieso verboden. Het verspreiden van rook over de openbare weg is dan weer verboden volgens het Belgisch strafwetboek. In deze strenge regelgeving werden echter enkele uitzonderingen opgenomen, waardoor het maken van vuur onder bepaalde voorwaarden toch nog mogelijk blijft. Wil je als uitbater zekerheid, dan informeer je je best bij de plaatselijke brandweer of boswachter (contactgegevens zijn terug te vinden op www.bosspel.be). Ook in het gemeentelijk politiereglement vind je misschien enkele voorwaarden terug waaronder kampvuur wordt toegelaten. Zo kan je als uitbater de plaatselijke groepen goed informeren over wat kan en niet.

Wanneer er op de kampeerweide geen sanitair is voorzien, bestaat de kans dat groepen zelf een Hudo (lees: toilet) maken. Hiervoor wordt een put gegraven waar alle uitwerpselen in terecht kunnen. In Vlaanderen bestaat daaromtrent geen regelgeving. Let er als uitbater wel

op dat Hudo's op minstens 10m van waterlopen en op 100m van waterwinningsgebied gelegen zijn om vervuiling te vermijden. Ook allerlei producten om geurhinder te vermijden, worden om ecologische redenen best vermeden. Gewoon wat zand of gebluste kalk in de put werpen volstaat.

Het gebruik van gft-putten (groenten-, fruit- en tuinafval) is dan wel weer verboden. Volgens het afvalstoffen-decreet wordt dit gelijk gesteld met sluikestorten. Hiervoor moeten de correcte zakken worden gebruikt of kan je composteren. Meer informatie rond het thema afval kan je lezen in het artikel in HuisWerk 5.

Een geluidsinstallatie op de kampeerweide komt steeds vaker voor en zorgt soms voor geluidsoverlast. Het koninklijk besluit van 1977 treedt op tegen geluidshinder overdag en 's nachts die veroorzaakt wordt door elektronisch versterkt geluid. De geluidsnormen die van toepassing zijn, zijn 90 decibel in de inrichting (de kampeerweide dus). Voor de omgeving mag de geluidsnorm niet hoger liggen dan 5 decibel boven het achtergrondgeluid wanneer dat lager is dan 30 decibel, maximaal 35 decibel als het achtergrondgeluid tussen 30 en 35 decibel ligt en niet hoger dan het achtergrondgeluid als dat

hoger is dan 35 decibel. Het geluidsniveau wordt gemeten in een gebouw met gesloten deuren en vensters in de buurt. Willen groepen voor bepaalde activiteiten gebruik maken van een hoger geluidsniveau, dan wordt daarvoor toestemming gevraagd aan het college van Burgemeester en Schepenen.

Materiaal uit het gebouw kan plots opduiken op de kampeerweide. Afhankelijk van het materiaal kan dit schade veroorzaken. Zo zijn bijvoorbeeld niet alle tafels en stoelen tegen regen bestand of komen er krassen op deurlijsten bij het voortdurend binnen en buiten dragen. Ook eetgerei hou je als uitbater misschien liever binnen om het verlies te beperken.

Afspraken omtrent het gebruik van materiaal zullen ook noodzakelijk zijn wanneer de kampeerweide afzonderlijk van het jeugdverblijf wordt verhuurd. Zo moet duidelijk zijn welk materiaal beschikbaar is voor wie het jeugdverblijf huurt en voor wie gebruik maakt van de tentengrond. Hetzelfde geldt voor het gebruik van de beschikbare speelruimte of eventuele vrije ruimtes. Alle afspraken kan je verwerken in het algemeen huishoudelijk reglement van je jeugdverblijf. Een afzonderlijk reglement is echter aan te raden, in het bijzonder wanneer de kampeer-

grond ook los van het jeugdverblijf verhuurd wordt.

VRAAGT TENTENGROND EXTRA INFRASTRUCTUUR?

In principe hoef je voor de tentengrond geen extra infrastructuur voorzien. Het is alvast niet wettelijk verplicht. Toch houd je als uitbater best rekening met de eventuele capaciteitsuitbreiding in de zomer. Wanneer er door de kampeermogelijkheid aanzienlijk meer jongeren overnachten, dan is het voorzien in voldoende sanitair zeker aan te raden. Dit kan door het aantal toiletten (en douches) in het jeugdverblijf te verhogen of een apart sanitair blok te voorzien. Het aparte blok kan ofwel een vaste ofwel een tijdelijke constructie zijn. Voor de vaste constructie heb je uiteraard een stedenbouwkundige vergunning nodig. Een mobiel toilet kan je voor de zomermaanden eventueel huren of aankopen. Wat de beste keuze is, hangt van de kostprijs af.

Een logisch gevolg van apart verhuren is dat er twee verschillende groepen kunnen verblijven: een groep die gebruik maakt van de tentengrond en een groep die overnacht in het jeugdverblijf. Wanneer elektriciteit en water voor het kampeerterrein aangesloten zijn op het jeugdverblijf, dan voorzie je best in twee tellers zodat apart factureren mogelijk is.

KAMPHOEVE DE WINNER EKSEL

Kamphoeve De Winner, erkend als type B, heeft een zomercapaciteit van 66 personen maar kan dankzij de nabijgelegen kampeerweide gemakkelijk groepen tot 166 personen ontvangen.

Omdat de kampeerweide niet onmiddellijk naast het jeugdverblijf gelegen is, werd voorzien in een aparte infrastructuur: twee mobiele sanitaire units, goed voor 4 toiletten. Deze units zijn aangesloten op een septische put en voorzien van water. Ook elektriciteit werd er voorzien. Het verbruik van de kampeerweide kan bovendien apart verrekend worden waardoor het jeugdverblijf en de weide afzonderlijk kunnen gehuurd worden.

Net zoals met het jeugdverblijf, zijn er ook voor het kampeerterrein enkele regels die moeten nageleefd worden. Deze worden via een apart huishoudelijk reglement kenbaar gemaakt en mondeling nog eens herhaald door Henri Bollen of z'n vrouw Mia Swinnen, beiden uitbaters van de Kamphoeve. Het kampeerterrein verlaten zoals je het hebt gevonden, is de algemene regel. Gemaakte putten of grachten opnieuw vullen na het verblijf, is daar een voorbeeld van. Andere afspraken zijn: de maximumcapaciteit niet overschrijden, geen speltjes met glas, kampvuur in de voorziene ton (verboden bij langdurig droog weer) en geen nachtlawaai na 22u.

De ligging van de kampeerweide is ideaal voor zowel warm als vochtig weer. Als de verblijvende groep de tips van Henri opvolgt, staan de tenten tijdens de hete zomerdagen in de schaduw van het achterliggende bos maar ook op het hoogste punt. Zelfs bij langdurige regen blijft het er zo droog.

Voor het onderhoud van de kampeerweide is er een afspraak met een boer. Die kan buiten de maanden juli en augustus de grond bewerken. Zo wordt elk jaar de grond bemest en het gras gemaaid.

